

maravnost strup za želedec. V interesu vinarstva in sadjarstva, posebno pa v interesu narodnega zdravja leži tedaj, da se prodaja koncentriranih očetnih esenc v užitelne svrhe prepove.

Nadalje moram omeniti, da vinsko krizo postrujejo tudi brezobzirne izterjatve davkov od strani davčnih oblasti. Zahtevati se mora

6. da se vinogradnikom za časa vinske krize dovoli odložiti plačilo direktnih davkov, dokler svojega vina ne prodajo, oziroma vsaj do konca dotičnega računskega leta.

Centralistična vlada in predsedstvo ima gluha ušesa. To spomenico je poslal ta odsek visoki zbornici že pred enim mesecem, toda do danes še ni slišati, da bi se ta spomenica vsaj prečitala s tega mesta, še veliko manj pa, da bi se s strani vlade staval kak primeren predlog v korist našim vinogradnikom.

Politični ogled.

DRŽAVA SHS.

Ministrom se mudi na počitnicah, hočejo pa popreje vojaški in uradniški zakon spraviti pod streho. Druga vsaj v glavnem, ker mislijo ministri, da ravno najslabše plačani državni uslužbenci lahko čakajo na plačo. Vse slabe in nazadnjaške nakane čvrsto podpirajo demokrati, če pa radikali slučajno pridejo na misel kakega zboljšanja v upravi, so pa demokrati zopet največji nasprotniki.

Med radikali in tudi med ministri so še vedno tri skupine. Ena bi na vsak način hotela imeti demokrate v vladi, da bi z njimi vodila nasilno politiko proti Slovincem in Hrvatom, druga sporazuma sicer ne odklanja, a misli, da je mogoč tudi, če vse pri starem ostane, in tretja, ki se zaveda, da se mora marsikaj spremeniti. Po trdovratnosti prve in po neodločnosti druge skupine se še do danes ni niti ena v Zagrebu dana obljuba izpolnila. Najbolj zagrizeni so radikali iz Bosne. Ti so prišli sedaj celo s predlogom, naj bi se prihodnje volitve vršile samo po srbskih pokrajinah, to je v delu države, ki si ga v Beogradu že od nekaj predstavljajo za Veliko Srbijo. Izvoljena večina naj bi potem proglasila državo za velesrbsko, ostali hrvatski in slovenski deli bi pa šele potem smeli voliti, ko bi se enkrat dovolj posrbili.

S takimi in podobnimi naklepi se je začelo baviti tudi doslej še precej resno beograjsko časopisje, ki pa obenem tudi nesramno bliati in obrekuje voditelje Slovencev in Hrvatov. Najtežje kalibre so naperili zadnji čas proti dr. Korošcu. Beograjska «Politika» mu očita, da je odobral avstrijsko nasilje nad zasedenco Srbijo in da sili sedaj zopet v sovražni tabor. Ostudno in brezvestno obrekovanje je delo srbske gospode, ki s svojim narodom še nikdar ni delila nesreče in težkih časov, je temveč celo med vojno razkošno živel po francoskih letoviščih ter ves čas svojega političnega dela grabila milijone.

Nesposobnost in zaslepljenost vlade glede notranjih razmer se pa kaže tudi na zunaj. Beograd je dal Mussoliniju najvišji orden, proslavljal ga je na vse pretege, z italijanskim prijateljstvom je strašil Slovence in Hrvate, ni se pa niti enkrat poslužil pravic, ki mu jih dajejo mirovni dogovori. Sedaj hočejo Italijani prevreči vse pogodbe in dogovore ter zasesti Reko in naša vlada bo po svoji stari navadi najbrž zopet popustljiva, ker gre vse samo na škodo Slovencev in Hrvatov.

ALBANIJA.

Z albansko vlado v Tirani smo bili nekaj časa že v dobrih odnošjih, kar je imelo dobre posledice za obe strani. Vsled znane malomarnosti naše zunanje politike je pa dobila zadnji čas v Albaniji velik vpliv Italija, ki hoče dati Albaniji kantonalni upravni sistem, ki bi razdelil Albanijo v tri upravne dele, v severni (katoliški), tiranski in južni, pod grško sfero stoječi del. Miriditi so bili prej za nas, danes pa so za nas izgubljeni. Vpliv Italije pri njih je velik. Središče albanske politike se po italijanskem vplivu preseli iz Tirane v Skader. Italija nam ponuja Solun, zastavlja pa pot do Albanije. Albanci hočejo zavojevati zapadni del Makedonije in poznavalet tamošnjih razmer pravijo, da imajo pri tem znatne uspehe.

BOLGARIJA.

Bolgarska vlada zanika vse vesti, ki govorijo o kmetskih uporih v južnem delu, pač pa na veliko poroča o razkritih zarotih komunistov. Začela je silno preganjati delavske organizacije in za oporo pri tem delu kliče nazaj Wranglovec, ki so bili izgnani za časa kmetske vlade.

V PORUHRJU

so razni izgredi in napadi na dnevnem redu. Francozi pri zasedanju in zaplenjevanju uničujejo velikanske vrednosti, ne spoštujejo človeškega življenja in svobode, Nemci pa dajejo duška svojemu ogorčenju z napadi na železnice in francoske postojanke. Sv. oče je pozval nemško vlado, naj se izjavi proti takim dogodkom, belgijsko in francosko pa, da naj ne dela korakov, ki bi razburjenje prebivalstva še povečali.

RUSIJA.

Začetkom letošnjega leta so dohodki države potekali večinoma iz naturalnega davka (v žitu) in izdajanja bankovcev. Dosedaj je prva postavka prinesla 70 milijonov zlatih rubljev, druga pa 20 milijonov, tako, da ta postavka tvori sedaj samo 16% celega proračuna. Sedaj so pa mesto naturalnega davka zopet uvedeni davki v denarju, ki doprinašajo državi dvakrat toliko. Sa-

nacijski načrt ruske vlade za leto 1923-23 se glasi: 1. nobenih novih davkov, 2. izenačenje davkov potom uvedbe enotnega dohodninskega in premoženjskega davka v mestih in zemljiškega na deželi in 3. čimvečje štedenje. Kljub temu se bodo uradniške in delavske plače lahko znatno zvišale.

Naše prireditve.

Dekliški tabor za dekanijo Hoče in sosednjih župnij se vrši v nedeljo, dne 15. jul., na Ptujski gori po sledečem sporedu: 1. okoli 8. ure zbirališče pri kapeli v Župečji vasi, odkoder gre skupna procesija na Goro. 2. ob pol 10. uri pridiga in slovesna sv. maša. Po sv. maši zborovanje zunaj cerkve. Govori govornik iz Maribora in zastopnice posameznih društev. 3. Po zborovanju večernice. Pridigo ima g. Franc Polak. Dekleta hoče dekanije in sosednjih dekanij, udeležite se tabora v obilnem številu. Udeleženke deklškega tabora imajo polovično vožnjo. Radi polovičnih kart se naj zglasijo pri gospodu kaplanu v Hočah Polaku.

Zakaj gre dne 22. julija vse v Šoštanj? Zato ker kaj tako veličastnega, kakor se obeta ta dan, naša Šaleška dolina še ni videla. Vse priprave so že v polnem teku, prijave prihajajo od vseh strani v tolikem številu, da je pripravljajni odbor že v rsni skrbi, kako najti dovolj velik prostor. Ena najlepših točk bo gotovo slovesna služba božja pod milim nebom ob spremljanju močne godbe na glavnem trgu mesta Šoštanj, enako kakor velik telovadni nastop popoldne, ki obsega 10 izbranih točk. Zlasti bodo gotovo ugajale krasne vaje mladenk s cvetnimi loki, ki tokrat nastopijo prvič v novih slikovitih krojih, enako višji naraščaj s težkimi vajami. Člani pa bodo vadili poleg lepih prostih vaj še krasne skupine iz 40 telovadcev in vaje v zvezdi. Nekaj posebno lepega bo tudi nastop pevskih zborov. Prijavljenih je že več evskih zborov, med njimi eden naraščajski, ki šteje 50 pevcev. Zato pa dne 22. julija vsi na orlovski dan v Šoštanj! Bog živi!

Delavski shod v Velenju. V nedeljo 15. julija se vrši velik shod naše stranke za delavce ob 8. uri dopoldne pri gospodu Gollu (namesto pri g. Valenčaku) kot je bilo že zadnjič objavljeno. Na shodu govori narodni poslanec g. Jože Gostinčar iz Ljubljane in govorniki iz drugih krajev. Ta dan je važen za vse delavce vseh strok, naj za celo Šaleško dolino nobeden ne izostane, posebno rudarji! Popoldne istega dne ob 5. uri pa se vrši velika ljudska veselica združena s shodom, ki bo za kmeta in delavca važno politično zborovanje. Vabljeni ste od blizu in daleč! Na obeh shodih poročajo isti govorniki kot dopoldne.

Grozna nesreča na Dravi.

Kdo se je ponesrečil?

1. Po celi naši škofiji dobro znani ter nad vse priljubljeni g. župnik iz Brezna ob Dravi Miroslav Volčič. Blagopokojni je bil duhovni svetovalec, kaplan na več velikih župnijah, kjer je zapustil najboljše spomine, in od leta 1909 naprej župnik na Brezno. Kot neustrašen Slovenec je bil pred vojno članom po celi Dravski dolini in je bil baš radi navdušenega slovanstva med vojno dalje časa zaprt v Gradcu. Po preobratu si je pridobil nezabne zasluge za mirno priklopitev krajev ob Dravi Jugoslaviji. Fantom in častnikom, ki so ga poznali iz naših pohodov na Koroško, je vsem v najboljšem spominu največjega gostoljubja ter prijaznosti. Po naravi je bil bolj šibkega zdravja, a po duhu in srcu velik, krotek ter mil, da ga je vzljubil vsakdo, ki je z njim občeval. Svojim udanim ovčicam pa je bil v vsakem oziru vse in brezniska fara se že danes bridko zaveda, da je zgubila z Volčičem očeta za dušo in telo. Nezabni nam blagopokojni je bil rojen 18. 7. 1874 v Mariboru in posvečen istotam 25. 7. 1897. Zapustil nas je po nesreči v za dušnega pastirja najboljših in najdelavnejših letih.

2. žrtev Drave pa je g. župnik Janko Baznik od Sv. Trojice v Halozah. Rajni g. Janko se je rodil 14. 10. 1885 pri Sv. Križu pri Kostanjevici na Kranjskem in bil v Mariboru posvečen 25. 7. 1909. Kaplanoval je na več težavnih župnijah, bil je med vojno vojni kurat, in še le pred dobrim letom je dobil župnijo Sv. Trojice. Bil je izvanredno močne telesne postave, vesele narave, pevčenorist in vsestransko dobrega srca ter navdušeno iskan pridigar. Valovi Drave so nam ga ugrabil z začetkom meske dole.

3. smrtni ponesrečenec pa je primicijant g. Rudolf Ribič, rodom iz Trsta, pa je študiral kot begunec bogoslovje v Mariboru in bi bil 5. avgusta t. l. pel novo sv. mašo pri svojih sorodnikih pri Sv. Jerneju pri Ločah, a neizprosna roka usode je hotela drugače. Ribič se je rodil v Trstu 22. 1. 1900.

4. Kot četrtega so pogoltnili dravski valovi bogoslovca III. letnika g. Jožefa Deržečnika iz Ribnice na Poh., ki se je rodil istotam 7. 4. 1902.

Kako se je zgodila grozna nesreča.

Minulo nedeljo se je mudil g. trojiški župnik Baznik kot pridigar na Kupčičevi primiciji v Rušah. Od tamkaj se je odpeljal v ponedeljek popoldne v spremstvu primicijanta Ribiča in bogoslovca Deržečnika v Brezno na obisk k svojemu blagemu prijatelju Volčiču. Trojica pa ni našla brezniskega župnika več doma, ampak se je bil ta ravnokar prepeljal preko Drave in hotel na

godovanje hišne gospodinjice Amalije k Hirschmanovim, oziroma Kacovim (na pol pota med Brezno in Vuhredom na desnem bregu Drave, Brezno leži na levem). Ker je hotel g. Baznik na vsak način govoriti z Volčičem, je odbrzela farovška dekla po cesti proti Marenbergu in klicala preko Drave g. župnika, naj počaka, ali pa se vrne. Gospod je razumel klice in sporočil, naj pridejo gospodje za njim, on jih bo počakal na drugi strani. In res, gostje so se prepeljali preko Drave z brodom (ki je bil za nje pri povratku usodepoln) in skupno z Volčičem so jo mahali k Hirschmanovim na godovno proslavo. Na povratku so dospeli krog polnoči zopet k zgoraj omenjenemu brodu, ki je med brezniskim mostom in faro cerkvijo ter služi samo za prevažanje oseb. Niso šli na most, ker sicer bi se bili zamudili več nego tri četrt ure, a potom broda bi bili v par minutah v brezniskem župnišču in bi bili tamkaj prenočili. Zbudili so brodarja, ki je odpel čoln in uravnal krmilo. Komaj pa je bil čoln kake 4 m od kraja in v najhujšem toku Drave, se je odtrgala železna vrva, za katero je bil čoln pripet na glavno brodovo vrvo in brod je prost priveze zdrčal navzdol po dravskih valovih, ki so baš tamkaj radi močnega vodnega padea in skalovlja silno nevarni. Povrh pa se je še cela žaloigra doigrala ob pol eni uri v noči, ko je bilo temno kot v rogu. Uboge žrtve so takoj spoznale, da so v smrtni nevarnosti, napeli so vse moči, da potisnejo čoln h kraju, a valovi so jih odbijali in jim metali neprestano vodo v čoln.

Čuvaj od železniške čuvajnice, ki je med mostom in brodom, je slišal v spanju krike: «Urnaj prav krmilo, izmečite vodo iz čolna, na pomoč itd.!» Na te klice je urno vstal in odhitel k Dravi z dolgim drogom, ki je imel ob koncu železni kavelj. Ko je bil pri Dravi, je drčal usodepolni čoln ravno mimo njega in ni veliko manj kolo, da ga ni dosegel z drogom in ga ustavil. A, ker so valovi brodo hitro nesli in je bilo temno, je čuvaj pri rešilnem poiskusu prišel do potoka, ki se izliva iz hribov v Dravo in ni mogel kar hitro preko, ampak ga je moral obiti na plitvejšem mestu. Ko je pribrel z drogom zopet do Drave, mu je že bil brod iz vidika in slišati je bilo še samo obupne klice žrtve v temno — nemo — noč.

Se en močen tresk ob takozvano Rižnikovo peč, ki moli iznad Drave skoro na sredini pod mostom, en skrupen krik, čoln se je razbil na drobne kose in valovi Drave so za vedno kopopali gg. Volčiča, Baznika, Ribiča in Deržečnika. Rešil se je slučajno samo brodar na par deskah in izplaval na suho pri posestniku Času. Od razbitega čolna so našli doslej samo obojestranski naslonjač in nič drugega. Od utopljenecv pa ni doslej nobenega sledu. Pravijo, da jih ni odneslo preko Fale, ampak da bo spustila Drava na površje trupla šele tekem 8—10 dni.

Ta ravnokar opisana velika in grozna nesreča se je doigrala v noči od 9. na 10. t. m. in bo vsem prebivalcem Dravske doline stala v trajno žalostnem spominu. Ljudje v Dravski dolini so radi groznega slučajja, kakor ga ne beleži zgodovina, silno potrti in preplašeni in o-sobito še radi tega, ker je bil rajni Volčič duša cele Dravske doline, kjer ga je vse, staro kot mlado, dobro poznalo, ljubilo ter upoštevalo.

Uboge žrtve, ki so našle skupno nenadno smrt, so že prejele svoje večno plačilo, naša dolžnost je, da jim ohranimo trajno hvaležni spomin v molitvi in priprošnjah za njih večni mir ter pokoj pri neskončno usmiljenem Sodniku!

Tedenske novice.

Duhovniška vest in važno za katehete. Obletnico mašništva obhaja letnik 1889 dne 16. julija t. l. pri Svetemu Roku nad Smarjem pri Jelšah. Katehetom na ekspozitivnih šolah se bodo zopet nakazale nagrade za čas od 1. avgusta 1922 do 30. junija 1923. Višji šolski svet je že prejel iz Beograda tozadevne kredite. Da pa primejo katehete te nagrade, morajo izpolniti posebne prijave na višji šolski svet. Vzorci za te prijave so najti v škofijskem uradnem listu l. 1923, št. II, str. 15.

Vinotoči (Gostilne pod vejo) so na posredovanje narodnega poslanca Fr. Zehca dovoljeni vsem malim in kmetskim vinogradnikom, ki tudi ne ostanejo tam, kjer je ime vinograd. Vse one, katerim je bila prošnja odbita, opozarjamo, da naj napravijo novo prošnjo, ki se ji morda uslišala, ter izdalo dovoljenje. Ako jim politične oblasti ne gredo na roke, naj se blagovoljijo obrniti na poslanca.

Mariborske novice. Mariborčani so zelo veseli lepega vrtnenja in naše zeleno Pohorje bo sedaj ob nedeljah ter prazniških polno izletnikov iz Maribora. Vsled dolgotrajnega deževja močno narasla Drava je že precej upadla in skoro vsaki dan se pripelje iz Dravske doline v Maribor po pet velikih splavov, ki po kratkem odmoru odptovejo proti jugu. — Zadnjič smo poročali o vltomu v Spodnještajersko ljudsko posojilnico. Policija je zdaj izsledila pravega uzničevca v osebi železničarskega ključavničarja Kristofiča, ki je dejanje priznal in policiji tudi pokazal prošor v betnavskem gozdu, kjer je bil zakopal in skrtil iz blagajne pokradeno zlatino. Radi vltoma posojilnica ne bo trpela nobene škode. — V Mariboru se je osnovala posebna nova akcijska družba, ki bo zgradila v Koroškem prdmeslju novo zvonolivarno. Družba bo začela na jesen z vltivanjem zvonov. Načelnik družbe je po Slovenskem Stajerskem dobro znan pozlatar Alojzij Zoratti. — Mariborska Orjuna pa je zadnji teden precej mirovala, ker je pač glavni orjanski razgrajč, takozvani «zeleni zrnaj», železniški revident Škerjanc še vedno pod ključem. Strogi zaporj prav po-

mirjevalno uplivajo na razbojniško in pretepaško kri mariborskih orjunciev.

Mesečni sestanek. Ker so postali prostori g. Sarneca premajhni, bodo v prihodnje sestanki Lajtersberškega izobraževalnega društva pri g. Dreisigerju ob veliki cesti. Prihodnji sestanek je v nedeljo, dne 15. t. m. ob štiri popoldne. Pridite vsi člani in prijatelji društva!

Gasilska slavnost v Hočah. Dne 1. t. m. je obhajalo prostovoljno gasilsko društvo v Hočah pri Mariboru 35-letnico svojega delovanja na gasilskem polju. Na predvečer je društvo priredilo bakljado po vasi na čast slavljenca Jakoba Kolar in Henrika Breznik. Drugi dan se je slavnost pričela s sv. mašo, katere so se udeležili gasilci hočkega in razvanjskega gasilnega društva z domačo godbo. Po sv. maši so se razdelile zaslužnim članom diplome. Ob dveh popoldne je imelo društvo gasilsko vajo, po vaji pa se je vršila javna veselica.

Smrt žene invalida v Selnici ob Dravi. Dne 8. julija je bil pogreb žene 100 odstotnega invalida, gospe Marije Kuncj. Bila je zelo priljubljena; to je pokazala velika udeležba pri pogrebu, na katerem je ob gomili blage pokojnice govoril gospod Kaučič iz Maribora lep nagovor. Blagi pokojnik želimo večni mir, preostali rodbini pa naš iskreno sožalje.

Tretjeredniški tabor pri Sv. Trojici v Slov. goricah. Velečasten shod se je vršil zadnjo nedeljo pri Sv. Trojici, shod, kakršnega ta redovna hiša še ni videla od sedaj. Pridne domače roke so okusno okinčale prostorno hišo božjo, ta biser Slovenskih goric, da je bila pripravljena, kakor zala nevesta za sprejem odličnega ženina; neštivilni mlaji in mlajčiči, prepleteni z svežimi vencji, so spremenili prostor pred cerkvijo v prijazen raj. Namen slovesnega shoda je tolnačil domačinom in tujcem napis na prekrasnem slavoloku pred samostanom: «Pozdravljena sveta, izvoljena četa, sinovi in hčere Franciška očeta». Bil je to prvi tretjeredniški shod za Slovenske gorice in Premurje. In prišli so udani sinovi in hčere sv. Franciška od vseh strani, nekateri v procesijah s svojimi dušnimi pastirji, drugi zopet posamezno; zbrali so se zastopniki iz 20 župnij, tako, da je bil ta shod pravi tretjeredniški tabor in sicer prvi v Slovenskih goricah. Cerkevni govor dopoldne je imel gospod župnik Gomilšek od Sv. Benedikta, ki je kazal pobožnim in pazljivim poslušalcem v ognjeviti besedah na podlagi redovnega vodila, kolikega pomena je tretji red za lepo versko življenje. Po slovesni sv. maši se je vršilo zunaj cerkve, kjer je bil pripravljen velik, okinčen govorniški oder, zborovanje tretjerednikov; vrstili so se govori in pesmi, tako, da je zanimanje poslušalcev ostalo vedno enako živahno in vstrajno. Govorili so: mladenka Ana Tomažič: pesem v proslavo svetega Franciška, župnik Gomilšek, mesto zadržanega poslanca Zebota: III. red in družina, mladenka Antonija Jagrič od Sv. Trojice: III. red in dekleta, mladenič Anton Ferš od Sv. Bolfenka: III. red in fantje, mladenki Amalija Klobasa in Ivanka Močnik: dvogovor o medsebojni ljubezni in dobrotelčnosti v III. redu, mladenka Alojzija Rek od Svetega Andraža: III. red ne tolaži samo z večnostjo, ampak blagodejno upliva že tukaj; invalid Franc Kavčič od Negove: III. red me je ohranil in tolažil v vojski; gospa ravnateljica Antonija Štupca iz Maribora: pomen in potreba treznosti za blagor družine in države. Z občudovanja vstrajnosti so sledili poslušalci vkljub veliki vročini pazljivo lepim in prepričevalnim besedam vseh spretnih govornikov in govornic in navdušeni «Bog živi!» na koncu zborovanja, ki je trajalo do 1. ure, je bil mogočen izraz njihove velikopotezne hvaležnosti za lepe nauke, ki so jih slišali na shodu. Ob 2. uri je še imel č. p. Mihael v cerkvi velikopotezen sklepni govor, v katerem je prav s apostolsko navdušenostjo jasno in razumljivo orisal, kako naj ravno III. red dejanski pomaga, ozdraviti skeleče rane, na katerih bolega naša človeška družba. Slovesne liturgije Matere božje so kronale izredno lepo slovesnost. Dal Bog, da prelepe besede, ki so jih položili govorniki in govornice v srca poslušalcev, ne ostanejo besede, ampak, da jim sledijo tudi dejanja; zlasti naj pripomore shod našemu preporodu našega ljudstva; da se dvigne iz grde in sramotne luže pijančevanja k lepemu treznemu življenju. Naj se uresniči, kar je v svojem prekrasnem govoru zaklicala gospa ravnateljica Štupca zbranim možem: Če že naš narod ne postane narod samih abstinentov, naj se vsaj vsak posameznik drži pravila: Eno kupico odslej in ne več, ker je zadosti — in prvi tretjeredniški tabor pri Sv. Trojici, ki je prvi vidni sad šestankov duhovnikov-tretjerednikov v tej skupščini, bo imel mogočne uspehe.

Zalostne razmere so ga tirale v smrt. Iz Jarenine se poročita: Dne 2. t. m. se je ustrelil posestnik Jak. Kranjc. Zadel se je v prsa ter bil pri priči mrtev. Rajnega, ki je bil daleč okrog znan kot pošten in miren mož, so gnali v nesrečno smrt vedni družinski prepri, ki jih je imel s svojima lastima. Očitala sta mu namreč, da ni prinesel ničesar k hiši, ko se je priženil. Pri vsaki priliki sta se prepirala z njim, kar je rahločutnega Kranjca jako potrla. Ko pa se je tem preprirom pridružil še razdor z ženo, ki je skupno s starši delala proti možu, je popolnoma obupal ter v zmedenosti segel po orožju. Vsi sosedje globoko obžalujemo izgubo, ki nas je z njegovo nesrečno smrtjo zadela, ker je bil obče pri vseh jako priljubljen.

Sprejem in blagosloavljanje novih zvonov pri Sv. Jakobu v Slov. goricah. Kaj takega ali enakega še šentjakobska župnija ni doživela. To je bila in je splošna sodba vseh, ki so bili vdeležni prekrasnega sprejema naših novih zvonov v soboto dne 30. junija. Cela vrsta prekrasno ovnečanih slavolokov, drug lepši od drugega, vsa cesta od začeta fare do cerkve v obilnem kinču, neprestano pokanja topičev od vseh prelepkih naših vrhov, nešteta množica ljudstva z godbo in duhovniki je ganila vsakega do solz. Okinčani s prelepimi spominskimi tra-

kovi in šopki smo napeto čakali na mejnem vrhu prihoda novih zvonov. Vrsta okusno opremljenih jezdeciev nam je naznanila prihod vozov z zvonovi; vse v najlepših cvetkah od ponosno vpreženih konjev, voznikov od zadnjega kola; vozovom z zvonovi so sledili številni vozovi polnih veselih obrazov mož in žen in belo oblečenih deklet. Zvonove so pozdravili štirikrat z izbranimi besedami. Iz vseh pozdravov se je slišala želja, naj bi nam novi zvonovi izbrisali iz spomina vojno in prinesli novo življenje v župnijo, naj bi zopet zasijali lepi časi, ki smo jih imeli, ko so se še stari zvonovi glasili v stolpu. Dolga procesija jahačev, otrok in odraslih, godbe in vozov je bilo nekaj veličastnega, kar se ne da popisati. Niti en del množice ni mogel blizu, ko je preč. g. dekan jareninski zvonove v nedeljo blagoslovil, niti en del ne v cerkev, ko je pridigal g. dr. Medved. Prekrasna pridiga gospoda dr. Medveda pa ne bo izginila nikomur iz spomina, kdor jo je slišal. Po sv. opravihi okoli 12. ure so potegnili med petjem cerkvenega zbora in med godbo zvonove v eni uri v stolp in zvečer ob šestih smo že poslušali njihove glasove, ki so veliko lepši in ubranejši kakor glasovi starih zvonov. Sedaj pa gremo na delo za veliki zvon, da si naredimo enako, če ne lepšo slovesnost.

Nemški zdravnik v Slov. Bistrici dr. I. Marcus našteva v malih oznanilih «Slov. Gospodarja» dne 5. t. m., kaj vse zna. Pozabil je še naštet, da zna tudi račune delati. Zato le ostanimo pri slovenskem zdravniku dr. Jagodiču, ki vse to zna, kakor dr. Marcus, pa nas po njegovih računih ne bo vsaj tako bolela glava.

Novice od Sv. Bolfenka v Slov. goricah. Zednjo nedeljo je imel na tukajšnji šoli gosp. okrajni ekonom Zupanec iz Ptuj predavanje o raznih gospodarskih vprašanjih, zlasti v vinoreji. Zal, da je bil za predavanje izbran neprimeren čas; drugače bi se potrebnega poduka udeležilo veliko več posestnikov. Gospodu predavatelju smo hvaležni za njegove praktične nasvete in mi ga samo prosimo, da nas obišče še večkrat. — Posestnik Janez Fras iz Sovjaka si je nakupil nov dom v Spodnjem Porčiču in se je izselil tje. Ta izselitev je povzročila celo vrsto drugih kupcij. Frasovo posestvo je kupil Jakob Polanec iz Ločkega vrha; ta zopet proda svoj vinograd v Trnovskem vrhu; za njegovo posestvo v Ločkem vrhu se pogaja neka viničarka, ki ima gozdič in namerava zopet svoj gozdič prodati. Ko se kamen enkrat premakne, začne dirjati in se ne ustavi tako kmalu. Tako je tudi pri kupcijah; ena povzroči drugo.

Strašen dvojni umor. Iz Ljutomera nam poročajo: V noči od 6. na 7. t. m. se je zgodil pri nas zločin, kakršnega Ljutomer ne pomni in ki je povzročil veliko razburjenje v celem okraju. Žrtve zločina sta žena ruskega inženirja Ganusova ter njen trileten sinček. Ganusov, ki je nastavljen kot strojni inženir pri gradbi ljuptomerske železnice, je pred par dnevi odšel na službeno potovanje v Srbijo. Žena in otrok sta ostala sama doma. K ženi je večkrat prihajal Wranglov kapetan Avčerov, o katerem se je splošno govorilo, da ima ljubavno razmerje z njo. Okrog polnoči dne 6. julija je slišalo več ljudi iz okolice strašno vpitje iz Ganusovega stanovanja. Drugo jutro pa je prišel inženirjev sluga naznaniti orožnikom, da sta bila ponoči njegova gospodinja in njen otrok umorjena. Sodnijska komisija je našla v stanovanju Ganusovo ženo nago, zadavljeno z lastno srajco in njenega otroka zadavljeno z brisačo. Orožniki so takoj zaprli slugo in kapetana Avčerova. Sluga je ves razpraskan po licu in po rokah, kar vzbuja sum, da je hotel ženo posiliti, ker pa se mu je branila, jo je umoril. Sluga se zagovarja, da je prišel v umorjeno zvečer v stanovanje Wranglov kapetan ter je on potem za obema zaklenil vrata; sam pa odšel k nekemu tovarišu. Kapetan da je potem ušel skozi okno. Ker pa je sluga prišel domov že pred polnočjo, umor pa se je izvršil vsekakor okrog polnoči, ko so sosedje zaslišali strašno vpitje, je sum, da je izvršil umor sluga, skoro gotovo upravičen. Inženir Ganusov se še ni vrnil iz službenega potovanja. Preiskavo o umoru nadaljuje sodnija in orožniki.

Presodi naj vsa javnost, ali mi Polenšani res nismo napredni. Kar se drugje nikjer ne bi moglo zgoditi, to se pa pri nas prav lahko. Dne 1. julija je vsakdo, kdor je hotel, videl slavolok z napisom: «Živela Orjuna, zdravo tovariši!» Ta dan so orjunci ponavljali igro «Stari greh», ki so jo igrali že enkrat prejšnji mesec. Omenjena igra je zelo grda in pravi strup za nrvnost. Starši, kaj poročete na to, da se vaši otroci še bolj spridijo in podivjajo potom takih iger. Udeležba je bila vsakokrat pičila in še to je bila večidel mladina, ki je komaj zapustila šolske klopi ter le nekaj odraslih in starejših ljudi najboljše kvalitete. Zanimivo je samo to, da se je igra vršila obakrat v kolarnici, zraven hleva Joško Laha. Kmetje imajo kolarnico za shrambo vozov, plugov in drugega poljedelskega orodja, a naši orjunci pa za veselilno dvorano. Pač dobro vedo, pa tudi kažejo, kam da spadajo! Na lipi je bila podoba fantalina, ki je kazal smer v kolarnico — pardon — v dvorano, z udrtim nosom, strašno dolgimi rokami in tanko-šibkimi nogami. Vsa, kdor je pogledal to podobo, je vzradočen rekel: «To je prava fotografija naših orjunciev, ravno taki so, boljše svoje slike ne bi mogli pokazati.» Prej so trobili, da se pripeljejo z avti orjunci-tovariši iz Ptuja, Maribora, Celja in celo iz Ljubljane. Pa so res prišli, namreč orjunaš dr. Senčar, advokat v Ptuju. Avtomobilov, na katere so nestrpnost čakali radovedni Polenšani, pa ni bilo od nikoder. Vojaška godba samih gospodov oficirjev iz Mariboru, ki je tudi mislila špilati, se je spremenila v navadnega muzikanta s hreščeco harmoniko in enega goslača. Da je bilo bolj lušno in tem polnejše, so po huronsko skovikali, plesali, kričali in hripavo peli, celo noč, kakor doli v Afriki, ter končno zjutraj ob treh z žalostnimi glasovi, pijanimi osebami

obojeja spola zaključili to velikansko orjunsko priretev na Polenšaku. Bodi še omenjeno, da bo gotovo sedaj «Domovina», ki jo tukaj imenujejo «Norovina», poročala, da je ta dopis zlagan od kraja do konca, to pa samo pravi (verjame gotovo ne), njen bedasti dopisunček, ki že leto dni na naše dopise odgovarja v «Norovini» s tem, da mlati vedno in isto prazno slamo, resničnih dejstev, ki njega zadevajo, pa se prav temeljito izogiblje.

Kaj prinese Orjuna? G. urednik, dajte ta dopis v «Slov. Gospodar», da širša javnost izve, kak blagoslov prinese Orjuna v hiše, družine, staršem in oženjenim. Orjuna prinese v hiše: prepire, kreg, zmerjanje, sovraštvo in ovadštvo. V družino: nezaupanje, preklinjanje, brezverstvo in razdor tihega družinskega življenja. Staršem: žalost, skeleče hrbte, kratenje njihovih pravic in tožbe. Zakonskim: ljubosumnost, pretepe, marogaste obraze, obečanje ločitve zakona in grožnje o nasilni smrti ter izogibanje vseh poštenih in miroljubnih ljudi njihovih hiš. Zato pa, veselite se, starši, svojih otrok, kateri vam še bodo delali bridke ure sive lase in katere še boste čutili na svojih onemoglih hrbtih in to po svoji lastni krivdi veselite se, zakonski, svojih drugov, družine svojih orjunskih članov in hiše, pod kojo streho biva orjunc, ker se uboge krave morajo čutiti njegovo oliko in red, pa tudi batino. Fare bodite ponosne, kjer imate to orjunsko robo v podobi sofaranov! O ravnokar opisanem blagoslovu Orjune nam poročajo iz Polenšaka pri Ptuju.

Popravite storjeno krivico! (Dopis iz Središča.) Afera pri občinskem mlinu, ki so jo naši samostonežji s pomočjo «jurista» iz rakitja skuhali za mazilo samostojnega voza, je sedaj po petih mesecih dozorela. Zupan je namreč začetkom februarja s svojimi «modrimi» svetovalci brez odborovega sklepa obtožil in naznanil mlinska nadzornika radi goljufije in poneverbe, ker sta bojda poneverila, oziroma zapravila pri občinskem mlinu okrog 80.000 K. Sodnijska preiskava je pa zdaj ugotovila, da to ni resnica in je državno pravdnštvo preiskavo ustavilo in ovadbo kot neutemeljeno zavrnilo. Zadeva je ob svojem začetku vzdignila mnogo prahu in se je prizadetima krada čast na debelo. Sodišče jima je zdaj sicer dalo zadoščenje, ampak pričakujemo tudi od povzročiteljev te hudobije, da, ako niso popolnoma moralno pokvarjeni, storjeno krivico na primeren način popravijo.

Zanimivosti od Sv. Jerneja pri Ločah. V torek dne 3. 7. predpoldan se je obesil 22 let stari posestniški sin Stefan Cvahne iz Ličnice, p. d. Blažekov Ljudje, ki so ga poznali, so rekli: kakršno življenje, taka smrt. — V korist tukajšnjega šolskega gledališkega odra se je koncem junija po prizadevanju in pod vodstvom domačega gosp. nadučitelja Franca Friedl dvakrat uprizorila lepa Krekova igra «Tri sestre». Igrali so po splošni sodbi prav dobro. Za obžalovati je le, da moški kažejo tako malo zanimanja za tako koristne prireditve. Saj so prišle glet večinoma same ženske in otroci. Pa moški mogoče denarja nimajo! «Ko bi Jernejčanov ne bilo, bi malo stočil», pohvalil se je lastnik nekega vinotoča v Ločah. Da, zeleni smrekov vršiček vleče. Zato pa gospod nadučitelj, pri prihodnji igri en tak vršiček, lepo s papirnatimi pantelji okrašen, zunaj nad šolska vrata, pod oder pa sod vina in — imeli boste polno žejnih gledalcev! — Premicija se bliža in Jernejčani popravljajo. Popravili so že zid okoli cerkve in sedaj začnejo beliti tudi v cerkvi. Bog ve, če bi se vse to zgodilo, ako bi premicije ne bilo! Za cerkvijo leži velik kup kamenja, določenega za nove svinjake, ki jih najbrž začnejo staviti že leta 1940! Tako dolgo pa čelo groblje kamenja pri cerkvi imeti ne sodi, zato bo vsaj do premicije moralo priti drugam. Stari svinjaki, «amerikanski sistem», pa bodo še ob primiciji stali, da jih lahko še vsak ogleda, kdo se za take čudeže stavbinstva zanima. — V kratkem odpotujejo tri naša dekleta v Ameriko iskat sreče. Da se ne bi prehitro kesale in vzdihovale, kakor že toliko drugih, pa bo prepoznalo: Oh ljubo doma, kdor ga ima!

Cerkvene slovesnosti pri Sv. Jožefu nad Celjem. Pri sv. Jožefu nad Celjem bo imel prihodnjo nedeljo dne 15. julija celjski rojak g. Radovan Jošt novo sv. mašo. Naslednjo nedeljo, dne 22. jul. pa bo obhajal ravno tam misijonar č. g. Kitak jubilejno slovesnost svoje zlate svete maše. Obakrat, t. j.: 15. in 22. jul. se bo pričela slovesnost ob pol 10 uri. Obema čč. gospodoma zlatomašniku in novomašniku kričemo iz srca: Priscrčno pozdravljena na mnoga leta v vinogradu Gospodovem! Praznik sv. Vincencija Pav., bodo misijonarji sv. Jožefa obhajali letos v nedeljo obenem z zlato sv. mašo g. Kitaka in ne 19. jul., kakor druga leta.

Fotografije o mladeniškem shodu pri Sv. Jožefu nad Celjem so dogotovljene. Cena posameznih v obliki razglednic je s poštino 6 D. Dobijo se v misijonski hiši Sv. Jožef nad Celjem. Denar se lahko doloži v pismu.

Volilni okraj Brežice-Sevaica, v katerem edinem naš kandidat pri volitvah ni prodr, je prideljen sledečim gg. poslancem: Sodni okraj brežice: poslanec Davorin Krajnc; sodni okraj Sevnica, župniji Sevnica in Rašheburg: poslanec Franc Kremžar, župniji Planina in Zabuskovje poslanec Jakob Vrečko. Na te gg. poslance se naj obračajo naši pristaši v omenjenem volilnem okraju ali naravnost ali potom tajništva SLS v Kozjem ali v Celju. — Tajništvo SLS v Mariboru.

Gospodarstvo.

GROZDNA PLESNOBA (Oidium Tuckeri).

Nekoliko manj znana, toda nič manj nevarna od peronospore je grozdna plesnoba. Se se nahajajo pri nas mesta, kjer te boleznj dosedaj ni bilo opazati, vendar so takšni vinogradi zelo redki. Z ozirom na lego in različ-